

ва е, каже, съвсемъ излишно. Ходихъ у Климента на 6 часа досежно проекта; Kaiserschnitt [коремна операция], казахъ на Климента (тъкмо що бѣ се свършилъ министерскиятъ съветъ) въ присѣдствието на Хранова, че отъ всички наши съвѣщания нищо нѣма да излѣзе, праздни приказки; предложихъ му своя проектъ, Климентъ съ радостъ го прие; дойдоха и останалитѣ, събщи имъ се това. Гюзелевъ бѣше малко смутенъ. На 8 ч. отидохъ у Адженова, който заминава за Букурещъ; събранието у Моллова (недовѣрие отъ дветѣ страни), оттеглянето на министерството (Шишмановъ казва за Начовича, че и либералитѣ го искатъ за финанситѣ), рускитѣ кражби презъ войната.

23 мартъ, вторникъ. Сутринята писахъ статия за училищата въ Бѣлг. Гласъ, извлѣчение отъ записката. Въ канцеларията разглеждахъ дѣлото за турскитѣ библиотеки — въ Самоковъ, София, Ловечъ, Търново. — Следъ пладне писахъ въ кжщи на майка си. — Вечерята отидохъ въ редакцията, на 7 ч. у белгийския консулъ Янсенъ, бѣхме само ние двама-та, много приказвахме за страната, за Гърция, Египетъ, статистиката и т. н.

24 мартъ, срѣда. Вестникътъ излѣзе. Князътъ вчера вечерята заминалъ отъ Петроградъ. Маршрута не знаемъ. Вечерята на 8 ч. се даде концертъ въ сградата на Народното събрание. Много елегантно общество, невиджано въ София, много дамски тоалети и руски униформи (главниятъ контингентъ). Свириха на пиано Димитренко отъ апелацията и младиятъ Гешовъ, г-ца Гешова и г-жа Лонгинова, италианка, която и пѣ. Браделъ чете на руски нѣщо отъ Некрасова и откъслекъ отъ „Slávy Dcery“ (руски). И Славейковъ декламира. Най-напредъ се появи въ шаечено палто, като държеше книжата си въ червена марама и искаше да се изкачи на ораторската трибуна; приятели му нѣщо пришепнаха. Изтича се въ кжщи и се яви въ черна дреха. Декламира (скандира) ужасно, първитѣ пѣсни по-добре, последнитѣ по-лошо и по-лошо, повечето отъ времето на войната, какво си помислили румелийскитѣ българи, когато руситѣ минали Дунава и т. н. Укоритѣ на българи и руси (малко безтактно). Къмъ края издекламира нѣщо отъ нѣкаква съвсемъ безсолна Старозагорска епопея. Изцѣло концертътъ излѣзе ein seltenes Ohrenschmaus in dieser öden Barbarei [една рѣдко приятна музика въ тази дива варварска страна], човѣкъ се пренесе духомъ на западъ. Следъ концерта писахъ до 3 ч. заранята своя „основенъ училищенъ законъ“. — Цѣлъ купъ отъ Augsb. Allg. Zeitung, дойде следъ излизането на Бѣлг. Гласъ.

25 мартъ, четвъртъкъ. Сутринята работихъ върху законитѣ, та да бждатъ готови. Следъ пладне ходихъ у Климента, ала той току-що билъ излѣзълъ съ Икономова и На-